

* ڈاکٹر کلیان سنگھ کلیان

** ستونت کور

ہندوستانی پر اکرتی وچ وحدانیت داسوما: جپ جی صاحب

Abstract:

In Indus valley civilization the existence of god remains in every age in different forms. One of the main reason is the Bhagti movement in this particular area. On certain areas some different sources of power and animals assumed as gods / creators. But this myth ended in itself very soon. On the land of Punjab Guru Nanak created Jap Ji (a poem on the oneness of God), stopped these type of floating thoughts. The Bani Jap Ji was an inspiration for people to read, write, think and evaluate the things. For future Guru Nanak guided about oneness of God and the way how to spend the life. Basic human rights, knowledge and wisdom was also discussed very powerfully in Jap ji. This is only one way to acknowledge God that is identified and the second way is to serve the humanity.

Keywords: Indus Valley, Civilization, Existence, Remains, Hindustani, Guru Nanak, Jap Ji, Thoughts, Bani.

ہندوستانی دھرتی پر اکرتیاں دی اوہ دھرتی اے۔ جس وچ ودیا دے رنگ بھرے ہوئے
نیں۔ ایسے کر کے ای پر اکرتاں دے پنگر ان نال ویدک سوچاں نے جنم لیا۔ ہندوستان دے ہر دور وچ
ایس سوچ دا جنم تے وکاس ہوندا رہیا۔ ایس دی مثال ہندوستانی دھرتی تے بھگتی لہردا موجود ہونا اے۔
ساؤے اجوکے دور دے ویدوان ایس گل تے اک ہن کہ ہندوستان دی دھرتی تے بھگتی لہرنے ہمیش
توں ای ودیا نوں وکاس دا موقع دتا اے۔ ایس کر کے ای ہندوستانی پر اکرتاں نوں ودیا توں بھرپور
آکھیا جاندا اے۔ ایہناں وچ خاص طور تے گنا جہنا اتے سرسوتی تے سپت سندھو دی وسوں نے وید
دے چان چک دے ونڈے رہیے۔ پر بعد وچ بہت ساریاں پر اکرتاں پنجاب دے سوہنی دھرتی دے

و سب وچ شامل ہونا پیا۔ کیوں جے دو جیاں دھرتیاں برہمن وادی سوچ نے اوہناں نوں پنگر کن دا موقع نہیں دتا۔ بھگتی لہر پنج آب دی دھرتی ایس وچوں آئے کیوں جے اوہناں سماج وچ وید بھر پور سوچ نوں جنم دینا سی تے پنج آب دی دھرتی شروع توں ای اک شعوری تے برل سوچ نوں جنم دین والی دھرتی آنکھی جاندی سی۔ ایس کر کے بعد وچ پراکرتی سوچاں نے جنتھے ودیا نوں ماں بخشیا اوتحے آلوچنا نوں وی موقع دتا۔ پندرھویں صدی وچ گورو ناں ک صاحب دے پرکاش نال پراکرتاں اتے ودیا دی سوچ نوں نویکلا ڈھنگ دتا۔ اوہناں ایس وچ گوشاں نوں شامل کیتا (موجود دور وچ ایس نوں اٹھار رائے دا نال دتا گیا اے) گورو صاحب دیاں گوشائیں (دو بھے دھرمیاں نال گل بات) جتھے ایس دھرتی تے تزری روپ وچ انمول نشری نمونے ملدے ہن سگوں ایس دھرتی نوں کلامیکی شاعری وی اوہناں دی دین اے۔

گورو ناں ک جی دیاں بانیاں (کلام) دی وکھو وکھ را گاں وچ گنٹی بہت وڈی اے۔ آپ جی نے بہت بھج رچیا تے بخشیا ہویا اے۔ جو ہر پکھوں مہمان تے ملکھمان لئی اک ایجہا سبق دیندا اے جس تے چل کے بندے نوں رب اتے انسانیت دی پچھاں ہوندی اے۔ گورو صاحب ہوراں دی بانی وچ بکرت کرن، وڈھچکن تے نام جپن نوں حیاتی دا نچوڑ دیا اے۔

”جپ جی صاحب“ رب ولوں گورو ناں ک صاحب جی را ایں ملکھ نوں بخشیا ہو یا مہان شاہ کارا تے اک ماسٹر پیں اے۔ ایس رچنا وچ سارے دھرمیاں دے مڈھلے اصولاں نوں بہت چنگی طرح مکمل روپ وچ پیش کیتا گیا اے۔ اتھاں کار، ویدوان، کھوج کار ایس گل تے وی متفق ہن کہ سارے گورو گرنتھ صاحب وچوں ”جپ جی صاحب“ اوہ بانی ہے جس وچ پنجابی زبانی را ایں دھرم دے اصولاں نوں سماجی طور تے بیان کیتا گیا اے۔ جس کر کے جپ جی صاحب نوں سری گورو گرنتھ صاحب دامفہوم تے وچار دھارا آکھیا گیا اے۔ خواجہ دل محمد ہوراں جپ جی صاحب بارے اپنے وچار ایس پرکار سانجھے کیتے ہن تے ایس نوں سانجھاں کلام آکھیا اے۔ جیہڑی سمپی انسانیت وچ شعوری سوچ دے نال نال سانجھیوں التدا درس وی دیندا اے۔

”جپ جی وہ مقدس عرفانی اور روحانی پاک کلام ہے جسے لاکھوں انسان صح کے سہانے وقت اپنے خالق کے حضور میں توجہ اور شوق سے پڑھتے ہیں۔ اور اس کے سامنے اپنے عجز کا اٹھار کر کے عبد اور معمود کا رشتہ استوار کرتے ہیں۔ یہ مناجات پنجاب کے مصلح اعظم خدار سیدہ بزرگ بابا گورو ناں ک صاحب کے مبارک زبان سے نکلی ہے۔“⁽¹⁾

اس عظیم بانی دا شجھ نال ”جپ“ اے۔ جس دا مطلب ”چپنا“، مُرُّخ کے آپارن، وچارن جاں دل توں پڑھن، پاٹھ کرن لئی رچے جان دا شوچک اے۔

”جپ“ اک بہت پرانا اکھراے سنکرت وچ اس دا مطلب ”بولنا“ اے (پر ایں طریقے نال بولنا کہ کوئی سُن نہ سکے) گورو گرنتھ صاحب وچ اک تھاں ایہہ شبد بر اجمان اے جیہڑا چوتھے پاشا گورو رام داں جی دا آچار یا ہویا اے۔

”سری گورو گرنتھ کوش“ وچ اس دا مطلب ”جو پڑھیا جاوے سو جپ“⁽²⁾ دیا گیا اے۔ ایں طرح سکھ دھرم دے اتے مہان کوش وچ ”منتر پاٹھ“⁽³⁾ جس دی پُشی لئی گورو رام داں دی جی ییٹھ لکھی تک ورگی اے۔

بھھ گھنیرے ہر پرب تیرے تو کرتا بھد تھانی
إِنْهُسْ ”چپی“ سدا صلاحی ساق شد لیو لانی⁽⁴⁾

لفظی مطلب توں جپ صاحب نوں سموچے روپ وچ ویکھیے تاں رب تعالیٰ انسان دی روحانی زندگی عظیم توں عظیم تر کرنا، رب ولوں آیا حکم، اتے انسان وچ پیدا ہوئی ”میں“ ہوس دی نوں ختم کرنا اتے بھگتی بارے مذہلے و چار بیان کیتے نیں۔ جیہہ نال دا ذکر پہلے دے گرنتھاں وچ نہیں ملدہ۔ ایہہ گل بہت سارے کھوج کاراں نے کیتی اے کہ جو جپ جی صاحب دا الپ ویداں جاں دھارمک گرنتھاں وچ اس پر کار نہیں آچار یا گیا۔

گورو رام داں صاحب جی دا ایہہ شبد راگ سولہادی چھنست وچوں ہے ایں وچ اوہناں دا فرمان ”جپ“ بارے صاف دیا گیا ہے کہ اوس سوامی دی صفت صلاحی تے بندگی اُن ای کردا ہے۔ ہر انسان نوں ایں گل دا تصور نہیں کرنا چاہیدا اے کیوں ہے اوس دی نال جپن والے بہت زیادہ ہن اتے ساریاں وچ اوہ ذات ویاپک ہے۔ سچا انسان ہی ایں دے نال نال پریم پاؤندہ ہے۔

رَاگ آسما مُحَلَّه 4

جپ، تپ، سُجُم، دھرم نہ کمایا
سیوا سادھ ن جانیا ہر رایا
کھو نانک ہم شیخ کرما
سرن پر ہے کی راکھہ سرما⁽⁵⁾

اتھاں وچ دنیا دے بولیاں دے ہر مشہور مغربی سکالر تے لغتاں دا ماہر سر مونیر ولیز گورو

صاحب دی ایس مہاں شاہ کارنوں دی ایس پر کاروڑیا یا اے کے:

"Jap: to utter in a low voice, whisper, mutter (especially prayer or incantation): to pray to anyone in low voice, to invoke or call upon in low voice."⁽⁶⁾

سنار بھردے اک ہور جہان دیدوان سر لیفٹ ٹرزر نے وی اپنی لغت وچ اس دا مطلب:

Mutter: Jap ”گن گاؤ نا جاں مونہہ وچ بولنا دا ناں دتا اے۔“⁽⁷⁾

”مشہور بھارتی ممکر رادھا کرشن (Radhakrishnan) نے اس نوں ہندوستانی پراکرت نال جوڑیا اے۔ اتے ایس بارے کہیا جاندا اے کہ عام لوکاں اپنے سکون اتے گورو جی دی بخش صدقہ ارداں کر دے ہن اس لئی ایس نوں کروڑاں لوک سن دیا ویلے اس دا جاپ کر دے ہن تے ایہہ 15 صدی نوں اجو کے ویلے تک ہورہیا اے۔

”ہندوستانی پراکرت وچ ایس نوں سبھ توں مشہور تے مقبول رچنا اے۔“⁽⁸⁾

مہاں مغربی سکالرتے آگھے ودیشی ویدوان گرین لینز Greenlees نے ایس نوں سبھ توں پیاری تے مہاں کرکیرت سمجھیا اے۔ اتے ایس نوں وڈیا دیاں ایہہ آکھیا اے کہ لوکاں ایس روحاںی گیت دی تلاش وچ سن۔ اوہناں دی روح دی روحناں اس نوں پڑھ کے، سُن کے تے عمل کر کے ختم ہو جاندی اے:

"The most loved of all the Guru's hymns"⁽⁹⁾

جب جی صاحب گو و صاحب دی سبھ توں اہم تے سرکڑھویں رچنا اے۔ سبھ توں انہوں تے انمول خوشی دین والی رچنا اے۔ ایہہ رچنا زندگی نوں بہتر کرن والی اے۔ ڈاکٹر کے۔ ایم منشی جی دا ایہہ فرمان اس فکر دی اہمیت دسدا اے:

"Of all his work, Jap ji has been most popular and the most inspiring. It has been a source of strength to the various Gurus and to millions of their followers."⁽¹⁰⁾

جب جی گورو صاحب سمو بانیاں وچوں سبھ توں ودھ من نوں ثانی اتے رب تعالیٰ دے ناں لین والیاں لئی اس نال پیار پا دیندی اے۔ اس توں بعد آون والیاں گوروواں تے اوہناں دے ناں نال جڑیاں ہوئیاں سکتاں لئی شکتی دا سوما منیا اے۔ اس دے موضوع مفہوم، پیار وڈا پن تے سانجھ وان اس دا نیارا روپ، زبان دی سادگی تے پڑھن والیاں لئی اک لائن نال دو جی دا میل، اس وچ بیان کرن دا ڈھنگ اتے اس وچ روحانی پیار نے انسان نوں جیون گزارن دا ڈھنگ دس کے اس نوں

اک وڈا تے اہم شاہکار بنا دتا اے۔ ایہہ اک اجھا شاہکار اے جس نوں پورن سنگھ اس پر کارن بیان کردے نیں:

"Jap ji is one song, Jap ji, marks him a creator whose genius puts its seed on the ages." ⁽¹¹⁾

اوہناں نوں اک اجھا رچھار دس دتا اے کہ جس دی لشک دو جے جہاں تک دس پیندی اے۔ اوہناں دے چلاتے دھرم دے اصول دا مذہلہ بنیادی نقطہ اے۔ دھرم دی فلسفی دے ماہر سر آرچر ایں نوں اپنے طریقے نال بیان کر دے ہن:

"Fundamental substance of his message." ⁽¹²⁾

اوہناں دے پیغام وچ بنیادی نقطہ ہر انسان دی حفاظت اے۔ اوہ جس مرثی دھرم، فرقے دے من والा جاں بے دین ہووے۔ "شیش دھاری" وی ایں وچار (فکر) نال سہمت ہن اتنے مندے ہن کہ "جب جی" گورو نا نک صاحب دی بانی دا خلاصہ اے:

"The Jap ji presents a gist of the Guru's teachings." ⁽¹³⁾

جے دھرم دی بنیادی فکر نوں اک کوزے وچ بند کرنا ہووے تاں اوہ گورو نا نک صاحب دی مہان کرت "جب جی" اے۔

جگ دے مہان انٹر فیتح سکالراتے سا وچھ ایشیا وچ دھرم دی تھی لہر دے سوچ نوں اکال پر کھ کالی وچ پروں والے سڑوپ Stroup، ایہہ فکر جپ دی صاحب، اجیہی اعلیٰ تے وکھری ہوند دی سا کھ بھردا اے:

"In the respect, he is distinctive, the other founders of religions originalizing in India, Mahavira and the Budha, so far as is known, did not write any part of the sacred of their faith." ⁽¹⁴⁾

اوہناں دے مان تے سمنان وچ اوہ ایہناں گلاں توں اپے تے وکھرے ہن کہ ہندوستان وچ مجھے ہور منہبیاں دے بانیاں دی جھوں تک جانکاری ملی اے، آپ اپنے مذہبی گرنتھاں دا کوئی وی حصہ آپ نہیں لکھیا۔ انڈس وحرتی تے خاص طور تے پنجاب تے پنجابیت بارے ماہر سمجھے جان والے مہان و دو اون میکالیت ایں الی دی سرب اچتم بانی نوں اپنے شدال وچ ایں پر کار بیان کر دے ہن:

"The Sikh religion differs as regards the authenticity of its dogmas from most other great theological system. Many of the great teachers the world has known have not left a line

of their own composition, and we only know what they taught through tradition or second-hand information.”⁽¹⁵⁾

ایسے ”جپ جی“ دیاں صرف 383 لائیاں وچ 2090 لفظاں دا پیغام؛ سکھیاتے اصول، اک مکمل روپ وچ اپنے ہتھی لکھیا ہویا انمول خزانہ اے۔ پاتی اپنی کتاب ”سکھاں دی مختصر تاریخ“، وچ ”جپ جی“ بارے ایہہ لکھیا اے:

”The Japji is in itself, a complete exposition of the Sikh faith.“⁽¹⁶⁾

جپ جی سری گورو گنتھ صاحب دے پہلے اٹھ پنیاں وچ برآ جمان اے تے اہم بانی منی جاندی اے۔ ایس بارے جگ دے دھرمک سوچ نوں اک نویں دشادین والے مہان وِدوان میکلوڈ اپنی کتاب ”گوروناک تے سکھ پنچھ“ وچ ایہہ لکھدے ہن:

”Of all Sikh scriptures, none is more important than Guru Nanak, Japji.“⁽¹⁷⁾

چیلا رام دے مطابق سکھاں توں علاوہ غیر سکھوی ایس دا جاپ کردا ہن۔ اس ویلے دے لوک ایس نوں مونہہ زبانی یاد کر کے رب دے حضور اپن کردا ہے تے بار بار ایس نوں وڈیاں دے۔ اوہ ایس بارے اپنے وچار ایس پر کار ساختھے کردا ہن:

”It is remebered by heart by every Sikh and other devoted to the Guru its recital is enjoined for their daily moring prayer.“⁽¹⁸⁾

رادھا کرشن نے اک ہور تھاں ”جپ جی“ بارے ایس پر کار لکھیا اے:

”It is the basic religious text of the Sikhs.“⁽¹⁹⁾

سری گوروناک صاحب جی مہاراج دی انمول رچنا ”سری جپ جی صاحب“ دے لکھن، پکھن، دا کوئی سما تے استھان (ویلا تے تھاں) نہیں ملدا پر ایہہ اندازہ لایا جا سکدا اے کہ جس ویلے گرو صاحب نے اپنیاں اوسیاں (سفر) مکمل کر لئیاں تے کرتار پور نک گھے تے ایہہ انمولی رچنا رچنارچی ایس دا قیاس اے کہ کیوں ہے ایس طرح دیاں رچنا وال متحیاں دنال تاریخاں دا پتا نہیں دیندیاں۔ مہی اوہ کے خاص تھاں تے ہوندیاں ہن۔

ایہہ شاہکار جس روپ وچ ساڑے تک پہنچیا اے۔ ہن تک او سے روپ وچ اے۔ اس آتے 1604ء دی مہر لگی ہوئی اے۔ ایہہ روپ اوہ اے جو ”سری گورو گنتھ صاحب“ دے مہان سنپادک (Editor) سری گورو ارجمن صاحب جی مہاراج (1563-1606ء) تے مہان لکھاری، بھائی گورDas

(1629-1551ء) سمت 1661ء وچ امرتسرام سردے کنڈے دتا سی۔

اس توں اڑ بھائی گورداں جی (1551ء-1929ء) داوی بھر پور یوگ دان اے۔ پداوہ
تال کیوں ایہناں کجھ ہی دن تک رہے کہ ”جپ جی“ گورو صاحب دے کرتار پور رہن دے سے
(1539-1522ء) نت نیم دامگھ بنایا اے۔

سودر، آرتی، گاؤں یہی

امرت ویلے ”جپ“ آچارا

گورمکھ بھارا خبر بن تارا

پھر بابا آیا کرتار پور

بھیکھ اداسی سگل آثارا

پھر سنواری کپڑے، نجی بیٹھا کیا او تار

بانی مکھیو آچارے ہوئے روشنائی میئے انڈھیرا (20)

اس توں اس گل دا پتا لگدا اے کہ او دوں ایہہ بانی رپی ہوئی سی۔ سگوں شخصی تے سماجی
(Individual and corporate) پاٹھ (عبدات) اتے سکھنت نیم (پورے دن دی عبادت) دا
حصہ وی بن گیا سی۔ تال بھائی گورداں جی اک ہور تھاں ایہہ پیغام دیندے نیں:

گور بانی تھاں گور سکھاں، پچھلی راتی اٹھ بہندے

گور بانی تھاں گور سکھاں، امرت ویلے سر نہاوندے

گور بانی تھاں گور سکھاں، ہووے اک من گورو ”جپ“ جپیدے

گور بانی تھاں گور سکھاں، سادھ سنگت چل جائے جزندے (21)

اوہناں دی ہر بانی وچ سماجیوں التادے درس نظر آوندے نیں۔ اوہ سنگتی روپ وچ ایس دا
پر چار کر دے ہن۔ ایس دا اثر ایہہ ہو یا کہ ہر دھرم دا کیرتی اوہناں دے ایس بانی دا جاپ جپ دے
ہن۔ بھائی گورداں جی ایس بارے فرمان کر دے ہوئے آکھدے ہن کہ:

امرت ویلے اٹھ کے، جائے اندر دریائے نہاوندے

سچ سمادھ اگادھ وچ، اک من ہوئے گور جاپ جاندے

متحے ٹیک لائے، سادھ سنگت چل جائے بہندے

شد ثہرت تو لین ہوئے، ستگور بانی گائے سنندے (22)

اس دی اک ہور گواہی دے طور تے سانوں جنم ساکھیاں وی ملدیاں ہن جیہڑیاں پچھلی

صدی وچ کوں برک (23) تے مکالیف (24) نے وی اپنیاں کتاباں لئی ورتیاں۔ جو 1635ء دے لاءِ گتے دیاں ہن۔ اوہناں مطابق گورو صاحب نے ایہہ انمول رچنا سلطان پور و کھے 1500ء دے قریب اُچاری اے۔ اس توں علاوہ سو ڈھی مہربان (1581-1640) ہوراں اس نوں ایہہ ملنی 1507ء وچ ہوئی جدکہ آپ جی دے سپتہ ”ہرجی“ دی لکھی لکھائی پوچھی (1650ء دے قریب) دے صفحہ 69 توں شروع ہوندا اے تے 296 صفحیاں تک گورو جی تے جپ جی صاحب بارے دیا گیا اے۔

”جپ جی“ بھتو پرانا ٹیکا (ترجمہ و تشریح) کدوں تے کھتے ہویا اے۔ ڈاکٹر موہن سنگھ دے مطابق ”جپ جی“ دا بھتو پرانا ٹیکا 1701ء وچ ”سیمیو ناتھ برہمن“ (25) ایہناں دے مطابق گورو جی جدوں مکہ داسفر مکایا تے کرتا پور بر اجمان ہوتے تاں جپ جی اُچارن کیتی، بھائی بالا جی نال جڑی ہوئی جنم ساکھی وی کرتار پور ہی دسدی اے۔

”سری گورو انگلڈ کو آپدیش دیا“ دے سر لیکھ پیٹھ لکھیا اے اک دن گورو ناں نک انگلڈ صاحب جی دیا لگیری دے گھر آئے تے انگلڈ جی کو سدواۓ کے بہت آپدیش کیا تے پرمن ہو کر بانی کا خداونگ گورو دے حوالے کیتا تے سنار کوتارن کو ”اٹھتی پوزیاں“، ”جپ جی“ اُچارن کیتا۔ اتنے انگلڈ جی ”جپ صاحب“ سُدیا تاں سری بابا سُدیا۔“ (26) مگدی گل ایہہ کہ آتے دے ہوئے ”جپ جی صاحب“ دے اُچارن، رچنا جاں سودھن دی تھاں سما چاروکھو وکھو جاپدے ہن۔ ایں نوں ہر نام سنگھ شان ہوراں ایں داسما ایں پرکار بیان کیتا ہو بیا اے۔ ایں وچ وڈی تعداد وچ کھوج سے نوں ای بیان کر دے ہن۔

1. سلطان پور: رب تعالیٰ نال میل سے 1500ء

2. سمیر پریت: سادھوں نال ہوئے وچار و نادرے سے سن 1515ء

3. کرتار پور (راوی): ادا سیاں توں بعد 1532ء

4. اپل و نالے: سدھاں نال ہوئی چرچا 1539ء (27)

پنج صدیاں توں سکھ دھرم توں وکھ دنیا دے ہور دھرمیاں نے وی جپ جی صاحب تے نہ صرف کھوج پکھوں کم ہویا اے سگوں رو جانی طور نے وی ایں توں فیض حاصل کردے ہن۔ عبد اللہ گیانی ہوراں بہت ساریاں تھاواں تے ایہہ دیا اے کہ دو جے دھرمیاں دے آگو وی اپنی سویر دی شروعات ”جپ جی صاحب“ توں کر دے ہن۔ گورو گنتحا صاحب دی شروعات وی ایں مہان بانی توں ہوندی اے۔ ایں کر کے ای ایں بانی نوں دنیا دی بہت ساریاں زباناں وچ پڑھیا تے پڑھایا جاندا اے۔ کھوج کاراں دی کھوج ایں وچ نویں پکھنؤں تلاش کر دی رہندی اے۔

گورو نانک صاحب جی دی بانی دامقشد انسان نوں رومنی تے سماجی طور تے بھلائی ول آتشاہ پیدا کرنا اے۔ اوہناں دی بانی نے اک پاسے لوکاں نوں ست مارگ توں ملکتی کروادا کے، رومنی مذہبی، سداچارک طور اکٹھا کیتا۔ دو بے پاسے عام لوکاں دی غاہشال تے جنہاں نوں زبان دے کے اوہناں دے کردار تے ویہار لئی نویں منزل دی پریرنا کیتی۔ اس ویلے دی نام نہاد مذہبی تے راجحی ٹھیکیدار اس نوں بنگا کر کے لوکائی نوں وہماں بھرماں تے ذات پات دے نظام و چوں کلھن لئی جیون جاچ دے اصولاں وج لے کے آئے۔ جس ویلے گورو دی بانی عام لوکائی لئی آئی تے عام لوکائی ایس نوں واروار جپدی اے۔ تاں اوہناں دامن اشانت توں شانت ہونا شروع ہو دا اے۔ ایں لئی جپ صاحب جی صاحب وج ہراوہ پکھ شامل اے۔ جیہڑی ملکھ دی آتما نوں ثانتی ول پریدا اے تے اوہ تن، من، دھن نال کائنات وج بھلائی دے کم کردا اے۔

References:

- * Assistant Professor, GC University, Lahore.
- ** Lecturer, Kinnaird College for Women, Lahore
- 1- Khwaja Dil Muhammad- Jap Ji aor Sukh Mani Sahib (Amritsar: Prakashik Bhai Chitar Singh, Bhai Jeevan Singh, 1945)7.
- 2- Khalsa Trust Society, Amritsar Wlon Pakashka “Sri Guru Granth Kosh” Bhag 2, Fourth Edition (Amritsar: 1954)532.
- 3- Kahan Singh Nabha, S-B.Bhai- Guru Shabad Ratnakar Mahan Kosh, (Patiala: 1930)379.
- س گ گ ص انگ 775، راگ ٹوہی ملہ 8 -4
- س گ گ ص انگ 12 -5
- 6- Monier Williams, Sir- Sanskrit English Dictionary (New Edition, Oxford 1899)411.
- 7- Turner, Sir R.L.- A Comparative Dictionary of the Indo – Aryan Languages (London: 1966)282.
- 8- Radhakrishnan, S. Dr. Sir- In his Introduction to the Selection from the Sacred Writings of the Sikhs (London: 1960)19.
- 9- Greenlees, Duncan- The Gospal of the Guru-Granth Sahib (Madras: 1952)xiii.
- 10- Munshi, K. M. Dr.- In his Appreception of the Jap ji by Justice Harnam Singh (New Delhi: 1957)iv.
- 11- Puran Singh, Prof.- The books of Ten Masters (London: 1926)135.

- 12- Archer, J. C- The Sikhs Princeton, (1946)108.
- 13- Sheshadri, K.- Japji and Universal Mysticism (Madras: 1969)3.
- 14- Stroup, Herbert- Four Religions of Asia (New York: 1968)195.
- 15- MacAuliffe, M. A.- The Sikh Religion. Vol.I (Oxford: 1990) Introduction-ii-iii
- 16- Payne, C. H.- A Short History of Sikhs (London: 1915)29.
- 17- Mcleod, W. H. Dr.- Guru Nanak and the Sikh Religion (Oxford: 1968)148.
- 18- Chellaram, Dada- Jap ji by Guru Nanak (New Delhi: 1955)Viii.
- 19- Radhakrishnan S. Dr.- In his Introduction to the Japji translated into English and explained by Justice Harnam Singh (New Delhi: 1857)xi.
- 20- Waran Bhai Gurdas Ji, War No. 1, Pauri No. 38.
- 21- Ukt, Bhai Gurdas Ji di War No. 12, Pauri No. 2.
- 22- War 6. Pauri, Bhai Gurdas Ji.

-23 ایہہ اوہ جنم ساکھی اے جیہڑی (H Colebrooke, T) پنجاب توں حاصل کر کے 1815ء وچ انڈیا آفس لابریری، لندن نوں دے دتی سی۔ I B6. Punj. L Ms. O.I. دے نمبر نال ہن تک حفاظت نال موجود اے۔ اس نوں ولایت ولی جنم ساکھی وچ آکھیا جاندا اے۔ اس توں بعد بھائی ویرسکھ نے کجھ ہور ہتھ لکھتاں (مخلوطیاں) نوں اٹھا کر کے 1926ء وچ ”پران جنم ساکھی“ دے نال نال شائع کر دیا۔

-24 ایہہ اوہ جنم ساکھی اے جس دانخہ 1848ء وچ بھائی گورنگھ اوری ایٹھل کالج، لاہور نوں حافظہ آباد توں ملیا سی، جس نوں ”سکھ لنج“ دے صنف مکالیف (M.A. Macauliffe) نے سودھ کے 1885ء وچ راولپنڈی توں ”جم ساکھی باجے نانک جی کی“ دے نال توں شائع کیتا پر اس نوں مکالیف ولی جنم ساکھی یا حافظہ آباد ولی جنم ساکھی ولی آکھیا جاندا اے۔

-25 ایہہ گرو بابے دی بھتوں پر سدھ جنم ساکھی اے جو اس سوچنا نال شروع ہوندی اے۔ سمت 1597 (مطابق 1540ء) سلطان پور کھتریت نے پوچھ لکھی۔ نال بھائی یہڑے موکھے جنم پریتی لکھی سری گورو انگد جی لکھوائی۔ پر کاشک منشی گلاب گنگھ ایڈن سز، لاہور 1922ء۔

26- Janam Sakhi Sri Guru Nanak Sahibji "Bhai Balaji" (Amritsar: Bhai Chitar Singh, Bhai Jeevan Singh, 1945)269.

-27 ایہہ چار تکال گرو نانک دا شہر کا ”جب جی“ ہر نام گنگھ ثان 1975ء وچ چھا پک پنجاب یونیورسٹی پر یس صفحہ 57-156۔